

Wojciech Ossoliński

Po przecinku

pięść ma chęć
na pieśń o przegranych
stany daleko
własne dobrze znamy
opoką obłok
kiedyś niegotowy
bezsensy z sensem
nie wietrzeją z głowy
a Wyspy Wielkanocne
hen
kolejka na Parnasy
sen
na szczęście ze łzami
komponują się deszcze
grając w zielone
trafiamy kleszcze
klekoty bocka
wieszczą czas pokuty

nie jestem smutny
nie jestem smutny
nie

Gratuluje

Nareszcie widzę ich
W całej okazałości
Odświętnych w czerni
Tak nakazuje chwila
Gęby – głązy
Przytoczone nad mogiłą

Kiedy ucichł szelest ziemi
Rozpocząłem ostatnią mowę
– Z przyjemnością stwierdzam
Że próba samobójstwa powiodła się
Nareszcie udało ci się zgromadzić
Całą rodzinę
Gratuluje mój przyjacielu
I składał wyrazy
Najszczęśliwszego
Współczucia

Z natury

– tamto było złe
z natury i z tego
co ludzie ludziom
a jednak było kwintesencją życia
i jego afirmacją – powiedział
– jeszcze widzę ślad paznokci
który w betonie wydrapał ten do gazu

potem gdy wszystko ucichło
stało się szaro bezbarwnie
nie musiałem o nic

jakby samo przychodziło

czasem jednak budzę się z niepokojem
czy mam pod poduszką skórę chleba
i chyba tęsknię
tak
do tamtego

Jeszcze Polska

Stanąłem przed bramą
Biało-czerwone Za Naszą i Waszą
Zaklinowało mózg
Jakaś kobieta wryzła mi się w rękę
Przecież ja dla nich obrączkę oddałem
Jak w Styczniowym
Pamiętasz!?
Strzeptałem kobietę
Potem lekko delikatnie
Wtarłem ją wojskowym butem
W biało-czerwone refleksy
...Jeszcze Polska

Dobranoc dla łaziebnych

Dobranoc bezpieczne łaziebne
Pieszczące prysznicem i dłonią
Wam nagość powierzyć? – bezsprzecznie
Nie kłóci się laur ze skronią

Masujcie i szczypcie
By krew nie zalał nas znowu
Sonety nam wszczępcie
W czas nowiów
I w czas połowów
I duszę nam myjcie
By ciało nie wyło
A chciało

Dobranoc

Dobranoc bezsprzecznie potrzebne
Jest cacy
Za mało?

Ryszard Mścisz

Wirus odnowy

jednak zwykła grypa nie koronawirus
zawsze byłem konserwatywny
a nawet przekorny bo jak
wszędzie grypa to u mnie najwyżej chryпка
teraz to ona przyszła do mnie na przekór
żebym się odróżniał

jedynie śmierć nas zrówna
oby tylko się upiecko piekło

Bóg pracuje zdalnie na górze
na Ziemi zaraza ludzие
infekują nieludzkiem
całe życie noszą maski ciągle
majstrują przy sumieniu przestrajają
na coraz nowe wyższe G

w szkolnych programach przyrodę zastąpiono
ekonomią wprowadzono do programu
erystykę sofistykę a złotym środkiem
stał się eufemizm
historia nauczyła się odróżniać od prawdy
fakt autentyczny przestał być błędem
stał się archaizmem ubrał się w historyczny
kostium nie nosił koturnów

sam nagi fakt jak rzeźby Fidiasza
wystawił się na bezwstydy ideologii
i mitów

Bez objawów

płynę z potokiem gwarnych
ulic dotykam tkanki życia
zarażony bezobjawową miłością
ośmielał kroki wyzwalam oddech

wczorajszych obrazów nie da się
odzobaczyć wyzwolić z czasu
sprawić by stało się
na nowo

na skrawku sumienia zapisałem
nuty historii co wciąż
wygrywała moje sny
noc miała ją w swoich planach
nie mogła jej rozbić
w gwiazdny pył

nazbyt żyje to co dojrzewa
może niech się tylko
rodzi

Pandomia

wiersz nie zabija koronawirusa
daje krótką kwarantannę od niego
gdy się rodzi

poezja potrafi zarażać ale nie uśmierca
objawy nie są zbyt uciążliwe odosobnienie
dobrowolne nie wymaga strażników

pisałem kiedyś dom mój azyl
nie wiedziałem że może mieć coś
z więzienia
zamyka razem z bliskimi
ratuje przed śmiercią chorobą
roznoszeniem zła

a jednak wnika do niego ból
przez okno na świat
wirtualny świat może być
bliski dawać radość jeśli
nie jest jedyny przymusowy

nie podaje nieuchwytną ręką
obecności nie czyni obrazem
ręce zniszczone od mycia
jak u Lady Makbet a przecięż
nie brały udziału w zbrodni

chciałyby uściśnić wolność przekazać
znak spokoju w świątyni życia